

Ingezonden.

Geachte Redactie,

Zou het onderstaande een plaats in het Tijdschrift kunnen krijgen? Zoo ja, bij voorbaat mijn dank voor de opname.

Ons land telt ongeveer 180 Tandartsen. die zich vereenigd, beter gezegd, zich verdeeld hebben in drie vereenigingen (de Rotterdamsche Tandheelkundige Vereeniging laat ik buiten rekening, zijnde een plaatselijke vereeniging), d. w. z. ongeveer 93 collega's maken deel uit van één of twee dier vereenigingen, de overige 87 zijn noch van de een noch van de andere vereeniging lid. Ik vraag U: is dat een toestand, die bestendig moet worden? Ik vraag het allen, wie de Tandheelkunde lief is. Wat kunnen wij als stand uitrichten, zoolang er drie vereenigingen zijn, bevattende de helft der collega's, terwijl de andere helft los rondloopt? Ik verheel het niet, ook *ik* ben van geen der vereenigingen lid.

De oorzaak ligt voor de hand. De vergaderingen worden steeds gehouden te Amsterdam of Utrecht, de jongste vereeniging vergadert bovendien nog te Arnhem, Deventer en Rotterdam, zoodat het mij, die ver van de centra woont, te veel tijd en geld kost die bijeenkomsten geregeld bij te wonen.

Zóó moet het ook niet langer blijven.

Eene vereeniging, die allen omvat, vanaf het oogenblik, dat het praktische examen is afgelegd, moet gevormd worden.

Geschoeid op de leest der „Maatschappij ter Bevordering der Geneeskunst”, dus samengesteld uit plaatselijke en gewestelijke onderafdeelingen, zal het blijken, dat de op te richten vereeniging groote levensvatbaarheid bezit. Maar voorop

dient gesteld te worden, dat wij allen collega's zijn, de een wat ouder, een ander wat geleerder, een derde praktischer, maar allen, hebbende dezelfde belangen, gelijk. Geen onderscheid meer tusschen collega's, zij die wèl en die niet adverteeren (mits geen kwakzalver-annonces), evenmin tusschen hen, die de tandheeskunde als wetenschap beoefenen en hen, die, minder met aardsche goederen bedeed, de tandheeskunde meer als beroep uitoefenen. — Weg met alle kleingeestigheden, die ons verdeelen. Eén doel, dezelfde belangen: één vereeniging.

De onderafdeelingen zullen collega's van hetzelfde gewest, van dezelfde plaats tot elkander brengen, wij zullen dan elkander niet meer beschouwen als concurrenten, die allerlei geheimen hebben, die toch geen geheimen zijn,

Die nauwere aaneensluiting zal de collegialiteit bevorderen, ja, moge het zijn, vriendschap in de plaats doen treden van broodnijd en vijandschap.

De vereeniging als geheel en omvattende *alle* tandartsen, zal zeker heel wat meer invloed kunnen oefenen op de Regeering, waar het ons aller belangen betreft als verbetering van het tandheeskundig onderwijs, bestrijding van het onbevoegd uitoefenen der tandheeskunde enz.

Indien de resp. besturen der vier Vereenigingen de handen ineen wilden slaan, zou de nieuwe vereeniging weldra tot stand gekomen zijn, waarschijnlijk, ik durf wel zeggen, zeker, met heel wat meer leden, dan de nu bestaande met elkander tellen.

De geest van den tijd roept ons toe:

„Tandmeesters, vereenigt U!”

Breda, Juli 1905.

E. C. SMITH.
